

החדשות הטובות

מאת דב אבנון

4 הבשורות

בתור מאמינים משיחים אנחנו מכירים את המושג 4 הבשורות. מתי מרקוס לוקס ויוחנן. בעצם מדובר בבשורה אחת שארבעה סופרים מתארים אותה מכוונים שונים. מתי מדבר על המלך. מרקוס על עבד האלוהים לוקס על בן האדם ויוחנן על אלוהים. יש כאלו שיגידו אז למה לא תיאור אחד? סביר להניח שהיה צורך לתאר את האדון ישוע מכמה כוונים מכוון שמדובר בהתגלות האלוהים בבשר בתור בן אדם המשיח שעתידי לשבת על כסא דוד.

האם יש בכתובים רק בשורה אחת?

כמו שזוה לא נכון לומר שמתי מרקוס לוקס ויוחנן מדברים על 4 בשורות ככה זה גם לא נכון לומר שיש בכתובים רק בשורה אחת. משמעות המילה בשורה היא "חדשות טובות". אנחנו רואים שלאורך כל הכתובים אלוהים נגלה לאנשים באופנים שונים והחדשה הטובה היתה שונה. מתי ט 35 - מעשי השליחים כ 24

וַיִּסַּב יֵשׁוּעַ בְּכָל־הָעָרִים וְהַכְּפָרִים וַיְלַמֵּד בְּכִנְסוֹתֵיהֶם וַיְבַשֵּׂר בְּשׁוֹרֵת הַמַּלְכוּת וַיְרַפֵּא כָּל־מַחְלָה וְכָל־מַדְוָה בָּעָם:

24 וְאַנְכִי לֹא אָחוּשׁ לְאַחַת מֵהֵנָּה וְגַם־נִפְשִׁי לֹא יִקְרָה בְּעֵינַי מִפְּלוֹת בְּשִׁמְחָה אֶת־מְרוּצָתִי וְאֶת־הַשְּׂרוֹת אֲשֶׁר קִבַּלְתִּי מֵאֵת הָאֲדוֹן יֵשׁוּעַ לְהַעֲיִד עַל־בְּשׁוֹרֵת חֲסֵד אֱלֹהִים:

בשורת הערלים אל הגלטים ב 7 בשורת המולים אל הגלטים ב 7 וְתִהְיֶה לְהַפְּדָה בְּרֵאוֹתֵם פִּי־הַפְּקֻדָּתִי אֲנִי עַל־בְּשׁוֹרֵת הָעֲרֵלִים כַּאֲשֶׁר הִפְקִיד עָלַי בְּשׁוֹרֵת הַמּוֹלִים:

לכן אם אלוהים בעצמו מבדיל בין הבשורות איך זה שיש כאלו שטוענים שמדובר בבשורה אחת. חשוב לדעת שאלוהים גילה בדברו את החדשות הטובות בהדרגה. לאדם וחווה הוא אמר בראשית ג 15 על האיבה שתהיה בן השטן זרע האשה ועל ניצחון זרע האשה. לאברהם אבינו אלוהים בישר שדרך זרעו כל העמים יבורכו אל הגלטים ג 8

וְאִיכָּה אֲשִׁית, בִּינְךָ וּבִין הָאֲשֵׁה, וּבִין יִרְעָה וּבִין יִרְעָה; הוּא יְשׁוּפָה רֵאשׁ, וְאֵתָה תִּשׁוּפְנִי עַקֵּב:

8 וְהַכְּתוּב צָפָה שְׁעֵתִיד הָאֱלֹהִים לְהַצְדִּיק אֶת־הַגּוֹיִם מִתּוֹךְ הָאֲמוּנָה וְקִדְּם לְבַשֵּׂר אֶת־אֲבְרָהָם לֵאמֹר וְנִבְרָכוּ בְךָ כָּל־הַגּוֹיִם:

בעצם לאורך כל תקופת התנ"ך אנחנו רואים איך אלוהים צעד אחר צעד בישר לאנשים את החדשות הטובות. לבסוף אנחנו קוראים בכתוב שהאדון ישוע שלח את שליחיו לבשר את בשורת המלכות לוקס ט 1-6

ט וַיִּקְרָא אֲל־שְׁנַיִם הַעֲשָׂר וַיִּתֵּן לָהֶם גִּבּוֹרָה וְשִׁלְטוֹן עַל כָּל־הַשָּׂדִים וְלִרְפָּא חֲלָיִים: 2 וַיִּשְׁלַחֵם לְקִרְא אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְלִרְפָּא אֶת־הַחֲלָיִים: 3 וַיֹּאמֶר לָהֶם אֶל־תִּקְחוּ מְאֻמָּה לְדֶרֶךְ לֹא מִטוֹת וְלֹא תִרְמִיל וְלֹא־לָחֶם וְלֹא־כֶסֶף וְאֶל־יְהִיֶּה לְאִישׁ מִכֶּם שְׂתִי כְתָנוֹת: 4 וְהַבֵּית אֲשֶׁר תִּבְאוּ בוֹ שֵׁם שְׁבוּ־לָכֶם וּמִשָּׁם צֵאוּ: 5 וְכָל אֲשֶׁר לֹא־יִקְבְּלוּ אֶתְכֶם צֵאוּ מִן־הָעִיר הַהִיא וְנַעֲרוּ אֶת־הָעֵפָר מֵעַל רַגְלֵיכֶם לְעֵדוֹת בָּהֶם: 6 וַיֵּצְאוּ וַיַּעֲבְרוּ בְּכָפָרִים מִבְּשָׂרִים אֶת־הַבְּשׂוֹרָה וּמְרַפְּאִים בְּכָל־מְקוֹם:

שים לב שבאותו שלב הם עדין לא הבינו שהמשיח היה צריך דבר ראשון למות על הצלב. לוקס י"ח 31

31 וַיִּקַּח אֵלָיו אֶת־שְׁנַיִם הַעֲשָׂר וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲנִנוּ עֲלֵיכֶם רְאוּשִׁלְמָה וְכָל־הַכְּתוּב בְּיַדִּי הַנְּבִיאִים עַל כִּנְיָהֶם וְיִמְסָר לְגוֹיִם וְהִתְלַו בוֹ וְהִתְעַלְלוּ וַיִּרְקוּ בְּפָנָיו: 33 וְהִכּוּהוּ בְּשׁוֹטִים וְהִמִּיתוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי קוּם יְקוּם: 34 וְהֵם לֹא הִבִּינוּ דָבָר מִכָּל־אֵלֶּה וַיְהִי הַדָּבָר הַזֶּה נֶעְלַם מֵהֶם וְלֹא יָדְעוּ אֶת־אֲשֶׁר דָּבָר אֱלֵיָהֶם:

**כִּי רֵאשִׁית כָּל־דְּבַר מִסְרְתֵי לָכֶם מֵהַשְּׂקִבְלָתִי כִּי־הִמְשִׁיחַ מֵת לְכַפֵּר עַל־חַטָּאתֵינוּ כַּכְּתוּב:
4 וְנִקְבֵר וְהוּקַם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כַּכְּתוּב: א קוֹרְנַתִּים טו 1-4**

עברו אולי כבר שנתיים מאז שהם התחילו לבשר את בשורת המלכות והם עדין לא הבינו כאשר האדון ישוע דיבר על מותו. לוקס כד 25.

24 וַיֵּלְכוּ אַנְשִׁים מִשְׁלָנּוּ אֶל־הַקֶּבֶר וַיִּמְצְאוּ פֶּאֶשֶׁר אֲמָרוּ הַנְּשִׁים וְאוֹתוֹ לֹא רָאוּ: 25 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוּא הִסְרִי דַעַת וְכַבְּדִי לָב מֵהָאִמִּין בְּכָל אֲשֶׁר־דִּבְרוּ הַנְּבִיאִים: 26 הֲלֹא עַל־הַמְּשִׁיחַ הָיָה לְסַבֵּל אֶת־פְּלִזּוֹת וְלִהְיוֹת בְּכַבּוּדוֹ: 27 וַיִּחַל מִמֶּשָׁח וּמִכָּל־הַנְּבִיאִים וַיִּבְאֵר לָהֶם אֶת־כָּל־הַקְּתוּבִים הַנִּצְאָרִים עָלָיו:

במבט לאחור, היום, אנחנו יודעים למה הם לא הבינו הרבה בכל מה שהיה קשור למותו של המשיח וזה למרות שהנביאים דברו על זה. הרבה מאמינים נוהגים לקרוא דברים לתוך הכתוב אבל שהאדון דיבר עם השליחים על בשורת המלכות. הם לא ידעו הרבה על מה יותר מאוחר נגלה בראשונה לשליח פולוס. השליחים, באותו זמן, עדין לא בישרו את הבשורה שפולוס בישר יותר מאוחר.

א קוֹרְנַתִּים טו 1-4 **טו** וַאֲנִי מִזְכִּירְכֶם אֲחִי אֶת־הַבְּשׂוּרָה אֲשֶׁר בְּשִׂרְתִּי אֲתֶכֶם וְאֲתֶם קִבַּלְתֶּם וְעַמְדַתְכֶם בָּהּ: 2 וְגַם תִּנְשְׂעוּ בָּהּ אִם־תִּחְזִיקוּ בְּדַבָּר אֲשֶׁר בְּשִׂרְתִּי אֲתֶכֶם רַק אִם לֹא־הֶאֱמַנְתֶּם לְשׂוֹא: 3 כִּי רֵאשִׁית כָּל־דְּבַר מִסְרְתֵי לָכֶם מֵהַשְּׂקִבְלָתִי כִּי־הִמְשִׁיחַ מֵת לְכַפֵּר עַל־חַטָּאתֵינוּ כַּכְּתוּב: 4 וְנִקְבֵר וְהוּקַם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כַּכְּתוּב:

הבשורה ש12 השליחים בישרו נקראת בשורת המלכות ולא בשורת חסד האלוהים. מתי ט 35 לוקס ט 2.

וַיִּסָּב יֵשׁוּעַ בְּכָל־הָעָרִים וְהַכְּפָרִים וַיְלַמֵּד בְּכַנְסֵי־תִיָּהֶם וַיְבַשֵּׂר בְּשׂוֹרַת הַמְּלָכוֹת וַיִּרְפָּא כָּל־מַחְלָה וְכָל־מַדְוָה בְּעַם:

טז וַיִּקְרָא אֶל־שְׁנַיִם הָעֵשָׂר וַיִּתֵּן לָהֶם גְּבוּרָה וְשִׁטְוֹן עַל כָּל־הַשָּׂדִים וְלִרְפָּא חָלִיִּים: 2 וַיִּשְׁלַחֵם לְקִרְא אֶת־מְלָכוֹת הָאֱלֹהִים וְלִרְפָּא אֶת־הַחֲזָלִים:

הם כמוכּן באותו זמן לא בישרו את בשורת הצלב או דבר הצלב א הקורנתיים א 18. כִּי־דְּבַר הַצְּלוּב סְכָלוֹת הוּא לְאֲבָדִים אָבָל לָנוּ הַנּוֹשְׁעִים גְּבוּרַת אֱלֹהִים:

בואו נראה את הפסוק הבא: לוקס ט 6 "מבשרים את הבשורה..." יש כאלו שיגידו שהם יצאו וסיפרו לאנשים על מות המשיח עבור החטאים שלהם. כפי שאנחנו היום מבשרים. על פי הנאמר בלוקס יח 34-31 ברור שהם עדין לא הבינו את כל מה שהיה קשור למותו ותקומתו של האדון ישוע מהמתים. אם נבדוק את התוכן נראה שבלוקס ט 2 הוא שלח אותם לבשר את מלכות האלוהים. ולא את דבר מותו ותקומתו מהמתים.

וַיִּצְאוּ וַיַּעֲבְרוּ בְּכָפָרִים מִבְּשָׂרִים אֶת־הַבְּשׂוּרָה וּמִרְפָּאִים בְּכָל־מְקוֹם: וַיִּקַּח אֵלָיו אֶת־שְׁנַיִם הָעֵשָׂר וַיֹּאמֶר לָהֶם הִנְנוּ עֲלֵיכֶם יְרוּשָׁלַיִם וְכָל־הַפְּתוּחַ בֵּינֵי הַנְּבִיאִים עַל בְּנֵי־הָאָדָם יִמְלֹא: 32 כִּי יִמְסֹר לְגוֹיִם וְהִתְּלוּ בּוֹ וְהִתְעַלְלוּ וַיִּרְקוּ בְּפָנָיו: 33 וְהִכּוּהוּ בְּשׂוֹטִים וְהִמִּיתוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי קוּם יָקוּם: 34 וְהֵם לֹא הִבִּינוּ דְבַר מִכָּל־אֵלֶּה וַיְהִי הַדְּבַר הַזֶּה נֶעְלַם מֵהֶם וְלֹא יָדְעוּ אֶת־אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם:

ממה שראינו עד כה אפשר להבין שישנן בכתובים כמה וכמה בשורות. בשיעור הזה אנחנו נתרכז יותר בחמש בשורות כפי שמצוין ברשימה הבאה:

- בשורת המלכות - מדברת על מה שאלוהים הבטיח לדוד המלך בנוגע ולכינונה של מלכות השמים על הארץ

- בשורת המולים - מדברת על מה שאלוהים הבטיח לאברהם אבינו שאיתו הוא חתם את ברית המילה

- בשורת הערלים - מדברת על לאברם שנצדק על ידי האמונה עוד לפני שהוא נימול.

-בשורת הריצוי- מדברת על אדם שדרכו נכנס החטא לעולם.

גילוי הסוד - מדברת על סוד רצון האלוהים שבמרכזו עומדת קהילת "גוף המשיח"

החדשות הטובות

בשורת המלכות

בשורת המלכות עוסקת בהבטחת האלוהים לדוד המלך

שמואל ב ז 16: 17-4 דברי הימים א יז 15-4

¹² כִּי יִמְלָאוּ יָמַי, וְשָׁכַבְתָּ אֶת־אֲבֹתַי, וְהִקְיִמְתִּי אֶת־יִרְעֶיךָ אַחֲרַי, אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֵיד; וְהִכִּינְתִּי אֶת־מַמְלַכְתּוֹ: ¹³ הוּא יִבְנֶה־בַּיִת לְשֵׁמִי; וְכִנְנְתִּי אֶת־כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ עַד־עוֹלָם: ¹⁴ אֲנִי אֶהְיֶה־לּוֹ לְאָב, וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן; אֲשֶׁר בְּהַעֲוָתוֹ, וְהִכְחַתִּיו בְּשֹׁבֵט אֲנָשִׁים, וּבִגְנָעֵי בְנֵי אָדָם: ¹⁵ וְחֹסְדִי לֹא־יִסּוּר מִמֶּנּוּ; כַּאֲשֶׁר הִסֵּרְתִי מֵעַם שְׂאוּל, אֲשֶׁר הִסֵּרְתִּי מִלְּפָנַי: ¹⁶ וְנֶאֱמַן בַּיִתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד־עוֹלָם לְפָנַי; כִּסֵּאֲךָ, יִהְיֶה נָכוֹן עַד־עוֹלָם: ¹⁷ כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְכָל־הַחֲזוֹן הַזֶּה; כֵּן דַּבֵּר נָתַן אֱלֹהֵי־דָוִד:

⁴ לָךְ וְאֶמְרַת אֱלֹהֵי־דָוִד עֲבָדִי, כֹּה אָמַר יְהוָה; לֹא אֶתֶּה תִּבְנֶה־לִּי הַבַּיִת לְשָׁבֹת: ⁵ כִּי לֹא יִשְׁבְּתִי בְּבַיִת, מִן־הַיּוֹם, אֲשֶׁר הִעֲלִיתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל, עַד הַיּוֹם הַזֶּה; וְאֶהְיֶה מֵאֵהָל אֶל־אֵהָל וּמִמִּשְׁכָּן: ⁶ כָּל־אֲשֶׁר־הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל־יִשְׂרָאֵל, הַדָּבָר דִּבַּרְתִּי, אֶת־אֶחָד שֹׁפֵטֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְרַעוֹת אֶת־עַמִּי לְאֹמֵר; לְמָה לֹא־בִּנְיַתְתֶּם לִּי בַּיִת אֲרָזִים: ⁷ וְעַתָּה כֹּה־תֹאמַר לְעַבְדִּי לְדָוִד, כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת, אֲנִי לִקְחֹתִיךָ מִן־הַגִּזְוֹה, מִן־אַחֲרֵי הַצָּאוֹן; לְהִיּוֹת נָגִיד, עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל: ⁸ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ, כָּל־אֲשֶׁר תֵּלַכְתָּ, וְאַכְרִית אֶת־כָּל־אוֹיְבֶיךָ מִפְּנֵיךָ; וְעַשִּׂיתִי לְךָ שֵׁם, כְּשֵׁם הַגְּדוֹלִים אֲשֶׁר בְּאַרְצֵי: ⁹ וְשִׁמְתִּי מְקוֹם לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל וְנִטְעַתִּיהוּ וְשָׁכְנוּ תַחְתָּיו, וְלֹא יִרְגְּזוּ עוֹד; וְלֹא־יִוָּסְפוּ בְּנֵי־עוֹלָה לְבַלְתּוֹ, כַּאֲשֶׁר בְּרֵאשׁוֹנָה: ¹⁰ וְלִמְיָמַי, אֲשֶׁר צִוִּיתִי שֹׁפֵטִים עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל, וְהִכְנַעְתִּי אֶת־כָּל־אוֹיְבֶיךָ; וְאֶגֶד לְךָ, וּבַיִת יִבְנֶה־לְךָ יְהוָה: ¹¹ וְהָיָה, כִּי־יִמְלָאוּ יָמַי לְלַכְתָּ עִם־אֲבֹתַי, וְהִקְיִמְתִּי אֶת־יִרְעֶיךָ אַחֲרַי, אֲשֶׁר יִהְיֶה מִבְּנֵיךָ; וְהִכִּינְתִּי אֶת־מַלְכוּתוֹ: ¹² הוּא יִבְנֶה־לִּי בַּיִת; וְכִנְנְתִּי אֶת־כִּסֵּאוֹ עַד־עוֹלָם: ¹³ אֲנִי אֶהְיֶה־לּוֹ לְאָב, וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן; וְחֹסְדִי לֹא־אִסִּיר מֵעַמּוֹ, כַּאֲשֶׁר הִסִּירוֹתִי, מֵאֲשֶׁר הָיָה לְפָנַי: ¹⁴ וְהִעַמְדַתִּיהוּ בְּבַיְתִי וּבְמַלְכוּתִי עַד־עוֹלָם; וְכִסְאוֹ יִהְיֶה נָכוֹן עַד־עוֹלָם: ¹⁵ כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְכָל־הַחֲזוֹן הַזֶּה; כֵּן דַּבֵּר נָתַן אֱלֹהֵי־דָוִד:

מלכות דוד תעמוד לנצח מכיון שהאדון ישוע ימלוך על כל הארץ. הוא עתיד להיות הכהן הגדול המלך והמשיח. דניאל ב 44

⁴⁴ וּבְיוֹמֵיהוֹן דַּי מַלְכֵי־אֲנוּן, יָקִים אֱלֹהִים שְׁמַיָא מַלְכוֹ דַּי לְעֵלְמִין לֹא תַתְּחַבֵּל, וּמַלְכוּתָהּ, לְעַם אַחֲרֹן לֹא תִשְׁתַּבַּק; תִּדְק וְתִסְרַף כָּל־אֵלִין מַלְכֹתָא, וְהִיא תְּקוּם לְעֵלְמֵי־א:

המלכות הזאת, שאלוהים עתיד לכונן על הארץ, היא הנושא המרכזי שעליו כל הנביאים מדברים "ימות המשיח" אנחנו קוראים לזה גם "תוכנית האלוהים על פי דבר הנבואה". ראה גם ירמיהו כג 5-6

⁵ הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְגַם־יָהוּהָ, וְהִקְמַתִּי לְדָוִד צֶמַח צְדִיק; וּמִלֶּךְ מְלֶךְ וְהַשְׁכִּיל, וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְצְדָקָה בְּאַרְצֵי: ⁶ בְּיָמָיו תִּנְשַׁע יְהוּדָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכַּן לְבֶטֶח; וְנִהְיֶה־שְׁמוֹ אֲשֶׁר־יִקְרָאוּ יְהוָה צְדִקְנוֹ:

זאת גם הסיבה שכאשר האדון היה על הארץ הוא בישר את בשורת המלכות מתי ד 23 ט 35 ועוד.

ויסב ישוע בכל־הגליל וילמד בכנסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל־מחלה וכל־מדונה בעם:

והפרושים אמרו על־יְדֵי שַׁר הַשְּׂדִים מְגַרֵּשׁ הוּא אֵת הַשְּׂדִים: 35 וְיָסַב יֵשׁוּעַ בְּכָל־הָעָרִים וּבְהַכְּפָרִים וַיְלַמֵּד בְּכַנְסִיּוֹתֵיהֶם וַיְבַשֵּׂר בְּשׁוֹרַת הַמַּלְכוּת וַיְרַפָּא כָּל־מַחְלָה וְכָל־מַדּוּנָה בְּעָם:

המלכות קרובה לבוא.

ההבדל בין הנבואות על המלכות לבין "בשורת המלכות" היה שהנה עכשיו השליחים בישרו שמה שכבר נובא קרוב לבוא.

**פי ראשית כל-דבר מסרתי לכם מה-שקבלתי כי-המשיח מת לכפר על-חטאתינו ככתוב:
4 ונקבר והוקם ביום השלישי ככתוב: א קורנתיים טו 1-4**

יוחנן המטביל, האדון ישוע ושתי עשר השליחים דיברו על הרבה דברים אבל הנושא המרכזי שלהם בזמן שהאדון היה על הארץ הוא "מלכות השמים קרבה לבוא" מתי ג 1-3

ג בימים ההם קם יוחנן המטביל ויהי קרא במדבר יהודה לאמר: 2 שובו פי מלכות השמים קרבה לבוא: 3 כי זה הוא אשר נבא עליו ישעיהו הנביא לאמר קול קורא במדבר פנו דרך יהנה ישרו מסלותיו:

כמובן שהאדון דיבר על הרבה דברים לוקס ג 18 אבל הנושא העקרי של הבשורה שלו היה:

18 וכן בדברים אחרים הרבה הוכיח ויבשר את-העם: מתי ד 17 17 מן-העת ההיא החל ישוע לקרא קרוא ואמור שובו פי מלכות השמים קרבה לבוא: י 5-7

5 את-שנים העשר האלה שלח ישוע ויצו אתם לאמר אל-דרך הגוים אל-תלכו ואל-עיר השמרונים אל-תבאו: 6 לכו אל-הצאן האבדות אשר לבית-ישראל: 7 ובלקתכם קראו לאמר מלכות השמים קרבה לבוא: 8 רפאו את החולים טהרו את המצרעים הקימו את המתים ואת השדים גרשו חנם לקחם חנם תתנו:

לכן אנחנו אומרים שוב. יוחנן המטביל 12 השליחים והאדון ישוע לא בישרו את בשורת הצלב לפני שהאדון מת וקם לתחייה מהמתים. אלא בשרו שמלכות השמים קרבה לבוא.

את התשועה אשר עליה חקרו ודרךשו הנביאים הנבאים על-החוסד הצפון לכם: 11 לחקר לדעת מה-זו ואי-זו העת אשר הודיעה רוח המשיח אשר בקרבם בהגידו מראש את ענויי המשיח ואת-הגדלות אשר אחריהם: א פטרוס א 11

חשוב לציין שרק אחרי שהאדון קם מהמתים השליחים בישרו לעם ישראל על בואם של ימי הרווחה בתנאי כמובן שהעם קודם כל ישוב. מעשי השליחים ג 19-20

19 לכן הנחמו ושובו וימחו חטאיכם: 20 למען אשר-יבאו ימי רוחה מלפני יהנה וישלח את-אשר יעדו לכם מקדם את-ישוע המשיח: 21 אשר צריך שיקבלו אתו השמים עד-ימי שוב כל-הדברים לתקונם פאשר דבר האלהים בפי-נביאיו הקדושים מימי עולם:

ג והנה אתריכון, אשפוף את-רוחי על-כל-בשר, ונבאו בניכם ובנותיכם; זקניכם תלמות תלמו, בחוריכם, תזינות יראו: ² וגם על-העבדים ועל-השפחות; בימים ההמה, אשפוף את-רוחי: ³ ונתתי מופתים, בשמים ובארץ; דם ואש, ותימרות עשן: ⁴ השמש יהפך לחשך, ותירח לדם; לפני, בוא יום יהנה, הגדול והנורא: ⁵ והנה, כל אשר-יקרא בשם יהנה ימלט; כי בהר-ציון ובירושלם תהיה פליטה, פאשר אמר יהנה, ובשרידים, אשר יהנה קרא: יואל ג

מהנאמר על ידי הנביא יואל אנחנו מבינים. שלפני שהשליח פטרוס היה יכול לבשר לעם ישראל את ימי הרווחה. המשיח צריך היה למות ולקום לתחייה. גם רוח הקודש היה צריך לבוא לפני שימי הרווחה היו יכולים להתחיל. אנחנו קוראים לזה התמלאות של הנבואות. בנוסף על מנת שהברית החדשה תכנס לתוקפה, האדון ישוע היה צריך קודם לכן להיצלב ולקום לתחייה.

מתי כו 28

8 כי זה הוא דמי דם-הברית החדשה הנשפך בעד רבים לסליחת חטאים:

מהנאמר בבשורה על פי יוחנן אנחנו למדים שבזמן שהאדון היה על הארץ הבשורה היה שהמלכות קרבה לבוא אבל המלכות עדין לא ניתנה. המלך לא היה מוכן עדין למלוך. זאת גם הסיבה שהרבה אנשים לא מבינים איך זה יכול היות שישוע הוא המשיח ועדין אין שלום, אין מלוכה ואנחנו עדין לא חיים באחרית הימים.

וידע ישוע פי-יבאו ויתפשטו בו להמליכו וימלט עוד הפעם אליההר הוא לבדו: יוחנן ו 15

**כי ראשית כל־דבר מסרתי לכם מה־שקבלתי כי־המשיח מת לכפר על־חטאתינו ככתוב:
4 ונקבר והוקם ביום השלישי ככתוב: א קורנתיים טו 1-4**

13 ויקחו בידם פפות תמרים ויצאו לקראתו ויריעו לאמר הושע־נא פרוף הבא בשם יהוה מלך ישראל: 14 וימצא ישוע עיר אחד וירכב עליו ככתוב: 15 אל־תראי בת־ציון הנה מלכך יבוא לך רכב על־עיר בן־אתנות: 16 ותלמידיו לא־הבינו בראשונה כל־זאת אך אחרי אשר נתפאר ישוע זכרו כי־כן כתוב עליו וכן גם־עשו לו: יוחנן יב 13-14

גילי מאד בת־ציון, הריעי בת ירושלים, הנה מלכך יבוא לך, צדיק ונושע הוא; עני ורכב על־חמור, ועל־עיר בן־אתנות: זכריה 9ט

לכן חשוב להזכיר עוד פעם את הנקודה, שלמרות שלאורך 4 הבשורות דובר היה שהמלכות קרבה לבוא. זה רק בחלק הראשון של ספר מעשי השליחים שאנחנו קוראים על כך ששמעון פטרוס מדבר לעם אודות ימי הרווחה. כלומר שהמלכות כבר הגיעה רק שהם צריכים לחזור ולהיטבל על מנת לקבל את סליחת החטאים.

חשוב לציין שגם בתקופה שישוע היה על הארץ זה היה ברור שמנהיגי העם לא יקבלו את המשיח ולא את המלכות יוחנן המטביל קרא להם " עשו פרי ראוי לתשובה" וכן גם האדון ישוע והשליחים קראו לעם לעשות פרי שראוי לתשובה. אלא שבמקום, מנהיגי העם כבר תכננו איך להרוג אותו. מתי כא 33-39

33 שמעו משל אחר איש בעל־בית היה אשר נטע פרום ויעש גדר סביב לו ויחצב קב ויבן מגדל בתוכו ויתנהו אל־פרמים וילך בדרך מרחוק: 34 ויהי בהגיע עת הבציר וישלח עבדיו אל־הפרמים לקחת את־פריו: 35 ויתזיקו הפרמים בעבדיו את־זה הפו ואת־זה הרגו ואת־זה סקלו: 36 ויוסף שלח עבדים אחרים רבים מן־הראשונים וגם־להם עשו כן: 37 ובאחרונה שלח אליהם את־בניו כי אמר מפני בני גורו: 38 ויהי פראות הפרמים את־הבן ויאמרו איש אל־אחיו זה הוא היורש לכו ונהרגו ונאחזו בנחלתו: 39 ויתזיקו בו וידחפוהו אל־מחוץ לפרם ויהרגו אתו: 40 ועתה כי־יבוא בעל הפרם מה־יעשה לפרמים ההם: 41 ויאמרו אליו ירע לרעים ויאבדם ואת־הפרם יתן לפרמים אחרים אשר ישיבו לו את־פריו בעתו: 42

זאת גם הסיבה שהאדון ישוע אמר מתי כא 43

על־כן אני אמר לכם כִּי־תקח מקום מלכות האלהים ותסב לגוי אשר יעשה את־פריה: 44 (והנפל אל־האבן ההיא ישבר ואשר תפל עליו תשחקוהו:) 45 ויהי פשמע ראשי הכהנים והפרושים את־משליו ויבינו כי עליהם דבר: 46 ויבקשו לתפשו וייראו מפני רבי־העם כי לנביא חשבהו:

אז מי זה אותו "עדר קטן" שלו האדון יתן את המלכות? לוקס יב 32

אך דרשו את־מלכות האלהים ונוסף לכם פלא־לה: 32 אל־תירא העדר הקטן כי רצה אביכם לתת לכם את המלכות:

מדובר פה ב12 השליחים יחד עם מתיה השליח החדש שבה במקום יהודה איש קריות (מעשי השליחים א השליחים יחד עם "העדר הקטן" הם אלו שתפסו את מקומם של הנהגת העם כלומר הכהנים והזקנים.

לסיום חשוב לציין שוב ושוב. במידה ומשהו רוצה להבין את כל מה שנוגע לבשורת חסד האלוהים והנהגת חסד האלוהים שהופקדה יותר מאוחר בידי השליח פולוס. עליו דבר ראשון להבין את בשורת המלכות.

בפרק הבא - בשורת המולים

החדשות הטובות

בשורת המולים.

אל הגלטים ב 7

וְתִהְיֶה לְהַפֵּךְ בְּרֵאוֹתֵם פִּי־הַפְּקֻדָּתִי אֲנִי עַל־בְּשׁוֹרַת הָעֲרָלִים כַּאֲשֶׁר הִפְקִיד עָלַי בְּשׁוֹרַת הַמּוֹלִים:

מושגים כמו "בשורת המלכות" או בשורת חסד האלוהים אלו מושגים שפחות או יותר מוכרים לחלק מקהל המאמינים. אבל לא הרבה אנשים יודעים ממש למה הכוונה כאשר פולוס מדבר על בשורת המולים.

הבשורה הזאת מחזירה אותנו חזרה לברית שאלוהים כרת עם אברהם למילה בתור האות של הברית הזאת. אות שניתן לאברהם לא רק על מנת להפריד בין הזרע שלו לשאר הגוים אלא אות שהוא קבל כסימן לצדקה. אל הרומיים ד 11 בראשית יז 11

11 וְאוֹת הַמִּילָה נָתַן לוֹ לְחֹתֶם צְדָקַת הָאֱמוּנָה אֲשֶׁר הִזְמַחְלוּ וְהוּא עָרַל לְהִיּוֹת לְאָב לְכָל־אֲשֶׁר יֵאֱמִינוּ וְהֵם עָרָלִים לְמַעַן תִּחְשַׁב הַצְּדָקָה אֶפְרָלָהֶם:

11 וְנִמְלַתֶם אֶת בְּשָׂר עָרְלַתְכֶם; וְהִנֵּה לְאוֹת בְּרִית, בִּינִי וּבִינֵיכֶם:

על פי הברית הזאת כלומר ברית המילה. הזרע שיבוא מאברהם יביא יותר מאוחר את הברכות לכל העולם. בראשית כב 17-18

17 פִּי־בָרָךְ אֲבְרָהָם, וְהִרְבָּה אֲרָבָה אֶת־זַרְעוֹ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, וְכַחֹל אֲשֶׁר עַל־שֵׁפֶת הַיָּם; וַיִּרְשׁ זָרְעוֹ, אֶת שְׂעֵר אֵיבֹו: 18 וְהִתְבָּרְכוּ בְּזָרְעוֹ, כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ; עַקֵּב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלְיִ:

בשורת המולים היתה באותו זמן החדשות הטובות והם הופקדו בידי שמעון פטרוס. מעשי השליחים ג 25-26.

24 וְגַם כָּל־הַנְּבִיאִים מִשְׁמוּאֵל וְאַשֶׁר נִבְּאוּ אַחֲרָיו כָּל־מֵה הַגִּידוּ מֵרֵאשִׁית אֶת־הַיָּמִים הָאֵלֶּה: 25 אַתֶּם בְּנֵי הַנְּבִיאִים וּבְנֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת הָאֱלֹהִים עִם־אֲבוֹתֵינוּ בְּאֵמְרוֹ אֶל־אֲבְרָהָם וְנִבְּרְכוּ בְּזָרְעוֹ כָּל מִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה: 26 לָכֶם בְּרֵאוֹנוֹהָ הַעֲמִיד הָאֱלֹהִים אֶת־עַבְדּוֹ יֵשׁוּעַ וַיִּשְׁלַחְהוּ לְכַרֵּךְ אֶתְכֶם בְּשׁוֹבְכֶם אִישׁ מֵרַע מֵעַלְלֵיכֶם:

זאת בעצם בשורת המולים בקיצור. ואלו שהקשיבו לשמעון פטרוס קבלו את זה בתור חדשה טובה. אלו באמת היו החדשות טובות עבור עם ישראל שהם עתידים להביא את הברכות לעולם. בשורת המלכות ובשורת המולים הולכים ביחד מכיון שמדובר על הבטחת אלוהים לאברהם יצחק ויעקב בהקשר לעם ישראל וכינונה של מלכות השמים על הארץ עם האדון ישוע בתור המלך והכוהן הגדול מתי 1:1

אם לפני חג השבועות (מעשי השליחים ב) הדגש היה על בשורת המלכות אז אחרי חג השבועות הדגש הוא על בשורת המולים שהופקדה בידי שמעון פטרוס להבדיל מבשורת הערלים שהופקדה בידי השליח פולוס.

החדשות הטובות

בשורת הערלים.

בשורת הערלים

הכתוב מלמד אותנו שהאדון ישוע המשיח והשליחים בשרו את בשורת המלכות ואת בשורת המולים ואילו בשורת הערלים הופקדה בידי השליח פולוס. אל הגלטים ב 7

וְתֵהִי לְהַפָּךְ בְּרֵאוֹתֵם כִּי־הַפְּקֻדָּתִי אֲנִי עַל־בְּשׁוֹרַת הָעֵרְלִים כַּאֲשֶׁר הִפְקִיד כִּיפֹא עַל בְּשׁוֹרַת הַמּוֹלִים:

במרכז בשורת הערלים אנחנו מוצאים שצדקה היא אך ורק דרך אמונה ולא על בסיס של בריתות. תחת הנהגת חסד האלוהים, הברכות שאלוהים הבטיח לאברהם, מגיעות לגויים ישירות דרך המשיח. אנחנו לא מתכוונים לברכות בהקשר לארץ ישראל אלא בהקשר להבטחה שהוא יהיה אב המון גוים. אל הגלטים ג 14-16.

14 לְמַעַן אֲשֶׁר תֵּבֵא בְּרֵפֶת אֲבְרָהָם בְּמִשְׁיחַ יֵשׁוּעַ עַל־הַגּוֹיִם לְמַעַן אֲשֶׁר נִקַּח אֶת־הַבְּטָחַת הַרוּחַ עַל־יְדֵי הָאֱמוּנָה: 15 אֲחֵי כְּדָרָף־אֲדָם אֲנִי מְדַבֵּר אֲפֹלוּ צְוֹאָה שְׁלֵל־בְּוֹן־אֲדָם אִם־מְקִימָת הִיא לֹא יִפְרָנָה אִישׁ וְלֹא־יִוָּסֵף עָלֶיהָ: 16 וְהִנֵּה לְאֲבְרָהָם נֶאֱמָרוּ הַבְּטָחוֹת וְלִנְרָעוֹ וְלֹא־אָמַר וְלִנְרָעִיף כְּאֵלוֹ לְרַבִּים אֶלָּא כְּאֵלוֹ לְיַחִיד וְלִנְרָעֵד וְהוּא הַמְּשִׁיחַ:

כאשר מדובר על בשורת הערלים. השליח פולוס לוקח אותנו חזרה לאברם הגוי שנצדק אך ורק דרך האמונה, הרבה לפני שהוא נימול. דרך בשורת הערלים אנחנו למדים שאלוהים יכול להצדיק את הגויים ישירות ולא רק דרך ישראל. כמו שאלוהי אברהם יצחק ויעקב הצדיק בזמנו את אברם לפני שהוא נימול ולפני שהוא נתן לעם ישראל את התורה. ככה הוא מצדיק היום את הגוים אך ורק על סמך האמונה.

אל הרומיים ד 9-11

9 וּבְכֵן הָאֲשׁוּר הִנֵּה הַעֲלֵה־מִלָּה הוּא אוֹ־גַם עַל־הַעֲרָלָה הֲלֹא אֲמַרְנוּ כִּי לְאֲבְרָהָם נְחֻשְׁבָה אֱמוּנָתוֹ לְצַדִּיקָה: 10 וְאֵימָתִי נְחֻשְׁבָה־לוֹ בְּהִיּוֹתוֹ נִמּוּל אוֹ בְּעוֹדְנוֹ עֵרֶל הֵן לֹא בְּהִיּוֹתוֹ נִמּוּל כִּי אִם בְּעוֹדְנוֹ עֵרֶל: 11 וְאוֹת הַמִּלָּה נָתַן לוֹ לְחֹתֵם צַדִּיקַת הָאֱמוּנָה אֲשֶׁר הִתְהַלָּלוּ וְהוּא עֵרֶל לְהִיּוֹת לְאָב לְכָל־אֲשֶׁר יֵאֱמִינוּ וְהֵם עֵרְלִים לְמַעַן תִּחְשַׁב הַצַּדִּיקָה אֶף־לָהֶם:

עם ישראל נבחר על מנת להביא לעולם את מה שאלוהים הבטיח לאברהם ולכן הנבואה אומרת לנו שיום יבוא והתורה תצא מציון ודבר אלוהים מירושלים. מאחר ועם ישראל דחה את עדות האדון והשליחים, השליח מסביר לנו :

אל הרומים יא 25-26.

25 כִּי לֹא־אֶכְחַד מִכֶּם אֲחֵי אֶת־הַסּוּד הַזֶּה פְּנִי־תִהְיֶוּ חֻקִּים בְּעֵינֵיכֶם שִׁישְׁרָאֵל כֹּא לִידי טְמֻטוֹם הַלֵּב לְמַקְצָתוֹ עַד כִּי־יִכְנַס מְלֹא הַגּוֹיִם: 26 וְכֵן כָּל־יִשְׂרָאֵל יִנְשָׁע כַּכְּתוּב וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְיָשִׁיב פְּשַׁע מִיַּעֲקֹב:

לכן אנחנו מדגישים שוב שבשורת הערלים מראה לנו שאלוהים יכול להביא את הברכות לגוים גם בלי עם ישראל. בואו לא נחשוב שבלי עם ישראל העולם אבוד ושאלוהי אברהם יצחק ויעקב התכוון להושיע אך ורק את עם ישראל. אם אלוהים הושיע את אברהם עוד לפני שהוא נימול למה שהוא לא יוכל להושיע היום את הגוים אך ורק על סמך האמונה?

מי שעבר על הנאמר על ידי מתי מרקוס לוקס ויוחנן יודע שהבשורה אודות המלכות שקרבה לבוא היתה מיועדת בראש ובראשונה בראשונה לעם ישראל מתי י 8-5 וגם שמעון פטרוס יותר מאוחר דיבר על ההבטחות ששייכות לעם ישראל.

בשורת הערלים היא עבור כולם. עבור יהודים וגוים כאחד. הנקודה המרכזית באיגרת אל הרומים פרק ד היא שאברהם קיבל את הצדקה לפני שהוא נימול. אחרי שעם ישראל דחה את בשורת המלכות וטמטום חלקי אחז בהם. היום אלוהים מודיע לנו דרך השליח פולוס את שפע חסדו ואהבתו עבור כולם ללא הבדל.

**כִּי רֵאשִׁית כָּל־דָּבָר מִסֵּרְתִי לָכֶם מֵהַשְּׂקֵבֻלְתִּי כִּי־הִמְשִׁיחַ מִת לְכַפֵּר עַל־חַטָּאתֵינוּ כַּכְּתוּב:
4 וְנִקְבֵר וְהוּקַם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כַּכְּתוּב: א קוֹרְנַתִּים טו 1-4**

במסגרת בשורת המלכות האדון ציווה את השליחים לא ללכת לגוויים או לשומרונים מתי י 5-6 אלא קודם כל לעם ישראל לוקס כד 47 מעשי השליחים א 8.

5 אַתְּ־שָׁנִים הַעֲשֶׂר הָאֵלֶּה שְׁלַח יֵשׁוּעַ וַיֵּצֵא אֹתָם לֵאמֹר אֶל־דָּרָךְ הַגּוֹיִם אֶל־תֵּלְכוּ וְאֶל־עִיר הַשְּׁמֵרוֹנִים אֶל־תָּבֹאוּ: 6 לְכוּ אֶל־הַצֵּאן הָאֵבֶדוֹת אֲשֶׁר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל: 7 וּבְלִקְתְּכֶם קְרָאוּ לֵאמֹר מַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם קָרְבָה לָבוֹא:

בכל אותם מקרים מדובר על תוכנית האלוהים כפי שכל הנביאים מקדם דברו. שעם ישראל יביא את הברכות לעולם.

אבל עכשיו אחרי שעם ישראל דחה שוב ושוב את הקריאה שלשמה הם נבחרו. אלוהים קרא לשליח חדש והפקיד בידו את בשורת הערלים.

אל הרומיים י 12-13

וְאִין הִפְרֵשׁ בֵּין הַיהוּדִי לַיְנוּנִי כִּי אָדוֹן אֶחָד לְכֻלָּם וְהוּא עָשִׂיר לְכֻלָּקְרָאָיו: 13 פִּי־כָל אֲשֶׁר־קָרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמְלֹט:

חשוב להבין שהשליחות שהשליח פולוס קיבל מהאדון עבור הגוויים באה במקום בשורת המלכות. אותה בשורה שהאדון ושתיים עשר השליחים בשרו לראשונה ושתבושר שוב אחרי הלקחות הקהילה. אז זה אפשר ללמוד גם מהנאמר באיגרת אל הרומיים פרק טו 8-9

וְאֲנִי אֵמַר כִּי יֵשׁוּעַ הִמְשִׁיחַ נוֹלַד לְהִיּוֹת מְשֻׁרָת הַנְּמוּלִים לְמַעַן אָמְתוּ שֶׁל הָאֱלֹהִים לְקַיֵּם אֶת־הַבְּטָחוֹת אֲשֶׁר לְאַבֹּת: 9 וְהַגּוֹיִם הֵמָּה יִכְבְּדוּ אֶת־הָאֱלֹהִים לְמַעַן רְחֻמְיוֹ כַּכְּתוּב עַל־פֶּן אוֹדָךְ בְּגוֹיִם וּלְשִׁמְךָ אֲזַמְרָה:

זה גם בהסכמה מלאה עם דבר הנבואה. האדון ישוע הוא התמלאות ההבטחות שניתנו לאבות. במידה ועם ישראל, במעמד הג שבועות, היה מקבל את עדות השליחים אז ההבטחות האלו היו מתמלאות והגוויים גם הם היו מהללים את אלוהים על הרחמנות שלו. אבל כמו שאנחנו יודעים, עם ישראל דחה את עדות השליחים לכן יותר מאוחר אנחנו קוראים את מה שהשליח פולוס אומר.

אל הרומים טו 15-16

אַף־עַל־פִּי כִּן הַעֲזִיתִי מְעַט לְכַתֵּב אֵלֵיכֶם הֵנָּה וְהֵנָּה כְּמִזְכִּיר אֶתְכֶם עַל־פִּי הַחֹסֵד הַנָּתוּן לִי מֵאֵת הָאֱלֹהִים: 16 לְהִיּוֹת מְשֻׁרָת יֵשׁוּעַ הִמְשִׁיחַ לְגוֹיִם וּלְכַהֵן בְּבִשׁוּרַת הָאֱלֹהִים לְמַעַן יִהְיֶה קָרְבַּן הַגּוֹיִם רְצוּי וּמְקַדָּשׁ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ:

גם על פי הנאמר באיגרת אל הגלטים אנחנו למדים שהשרות שהאדון הפקיד בידי פולוס בא במקום השרות שהאדון הפקיד בידי השליחים בהקשר לבשורת המלכות.

אל הגלטים ב 2-7-9 כָּל־דָּבָר: 7 וְתִהְיֶה לְהַפְדָּה בְּרֵאוֹתָם כִּי־הִפְקַדְתִּי אֲנִי עַל־בִּשׁוּרַת הָעֲרֵלִים כַּאֲשֶׁר הִפְקַד כִּיפֵּא עַל בִּשׁוּרַת הַמּוּלִים: 8 כִּי־הִמְעִיר כִּיפֵּא לְשַׁלְּחוֹ אֶל־הַמּוּלִים הוּא־הִעִירָנִי גַם־אֹתִי לְשַׁלְּחַנִּי אֶל־הַגּוֹיִם: 9 וְכַאֲשֶׁר הִפְּרִיּוּ יַעֲקֹב וְכִיפֵּא וַיִּזְחַקוּ הַנְּחֻשְׁבִים כְּעַמּוּדִים אֶת־הַחֹסֵד הַנָּתוּן לִי נָתַנּוּ לִי וּלְבָר־נִבְיָא אֶת־יַד יְמִינָם וַנֵּאֹת כִּי־נִלְוָה אֲנַחְנוּ אֶל־הַגּוֹיִם וְהֵמָּה אֶל־הַמּוּלִים:

קורא יקר, חשוב לציין שאותם שנים עשר שליחים שהאדון שלח לבשר את בשורת המלכות כאשר ההתחלה תהיה בירושלים. הכירו שחלה תפנית בתוכנית האלוהים עקב חוסר האמונה מצד עם ישראל. הם הכירו בעובדה שהאדון עצמו הפקיד בידי פולוס בשורה חדשה ולכן הם גם נתנו לו את יד ימין.

אל הרומים יא 13

וְאֵלֵיכֶם הַגּוֹיִם אֲנִי מְדַבֵּר וְכִפִּי הִיּוֹתִי שְׁלִיחַ לְגוֹיִם אֶת־שְׁרוּתִי אֲכַבֵּד: